

Až bude moje duše (When My Soul)

Hradišťan

Až bude moje duše bez těla
tak bych měl Pane prosbu malinkou
já netoužím mít křídla anděla
chtěl bych být hezkou vzpomínkou

Chtěl bych být písničkou kterou si dítě zpívá
chtěl bych být studánkou v níž vody neubývá
chtěl bych být modrým nebem co padá do jabloní
chtěl bych být lesním stínem co smolnou dlaní voní

Ono však postačí když občas někde v srdci
někomu zvonek tiše zacinká
náhoda prostře stůl a dveře krásné chvíle
docela nečekaně otevře vzpomínka

Chtěl bych být chvilkou něžnou se kterou děti stárnou
říct jim že jsem žil rád a nešel cestou marnou
tou cestou prosím pane tou cestou dál mne veď
a řekni kdy mám začít - teď člověče můj teď

Chtěl bych být letní loukou kamínkem z mořských pláží
chtěl bych být moudrým slovem objetím vlídných paží
chtěl bych být dobrým vínem a sklenkou na rtech věků
chtěl bych být nadějí a láskou místo léků

Až bude moje duše bez těla
tak bych měl Pane prosbu malinkou
já netoužím mít křídla anděla
chtěl bych být hezkou vzpomínkou

When My Soul

An eternal question: What will there be when I am not here anymore?

One should not ask: Where shall I go? One should ask:
Who and how will remember me?

A mother sings a gentle lullaby for all the little beings
who are about to set off for a journey into the land of dreams.
And dreams cannot hurt.